

FADDERBREV

2004-12-12

Kära faddervänner!

Det har gått två år sedan jag sist var ute i Bolivia. Då köpte vi ett fint markområde till det nya El Arca, som nu växer fram steg för steg. Två år är en lång tid och mycket har skett. Det var en pirrande känsla när Solveig och jag körde upp framför El Arca och mötte de nya pojkarna som kommit till oss den senaste tiden och de äldre som varit hos oss under flera år. Små händer greppade mina händer. Några ville ha en kram. Men några var avvaktande och undrade nog vad det var för lång vit figur som trädde in i deras hem. Men det dröjde inte länge innan blygseln lagt sig och snart var det till att bryta arm och lyfta pojkarna, helst alla på samma gång. Det gäller att vara vältränad när man kommer på besök!

El Arca! Ett hem, en familj och en stilla oas i en vacker natur där unga liv får mål och mening.

Nr 42 – Jonatan

Den blygaste av alla på El Arca var Jonatan 6 år. Han hade nyss kommit till El Arca, som barn nummer 42! Det var knappt han vågade möta våra blickar. Men det dröjde inte länge förrän han visade sitt rätta jag! Han var en riktig liten vilding. En härlig grabb som tog för sig om det behövdes.

Henry

Nr 43 - Henry

En dag kom nummer 43 till El Arca. Det var Henry. Hans pappa hade övergivit familjen och mamman hade tappat kontrollen över sina tre barn. Henry hade börjat vara ute bland de övriga gatubarnen och mamman var helt förtvivlad. Nu kom han till oss och vi hoppas att vi skall kunna hjälpa honom att finna vägen tillbaks till hemmet. Tack och lov så hade han ännu inte börjat sniffa.

Jonatan 6 år

Mat

Solveig och jag lotsades runt av ivriga små pojkar som ville visa oss allt på en gång. Runt El Arca sprang höns, tuppar och ankor med sina ungar. Hönsen lever en osäker tillvaro, det är kul att ha höns men samtidigt är det grabbarnas favoritmat. På fälten stod majsen grön och hög och snart färdig att skördas. Mat saknas inte på El Arca! När vi kom till köket höll flera pojkar på med matlagning och brödbak. Snart var det mat på gång och där satt plötsligt ett helt gäng av de yngsta och väntade på att blir serverade av de som hade serveringsansvaret den dagen.

Fotbollsmatch

Att se vårt fotbollslag spela fotboll är imponerande. De är tuffa små grabbar som har teknik och är otroligt ivriga på att vinna. Matchen kom igång först efter att domaren fått sina 2 bolivianos (ca 2 kr) och att någon lyckats finna en visselpipa till honom. Matchen blev en höjdare och våra pojkar vann med 3-1. Alla firade detta med att dela på en 2-liters dricka och sedan körde vi hem igen. Gissa om grabbarna var nöjda.

Examen

Vi fick vara med när Octavio tog sin examen. Vilken glädje för oss att få vara med om detta! Han är nu den förste på El Arca som tagit studentexamen. Vi vet att fler kommer efter honom. Nu skall Octavio studera vidare på universitetet för att bli läkare eller tandläkare. Han har ännu inte bestämt sig.

Octavio

Inga genvägar

Många frågar oss om visionen för arbetet. Visionen är glasklar! Barn skall räddas från gatan, rehabiliteras och börja gå på skola, för att slutligen ha en utbildning och klara sig själva. Arbetet är långsiktigt och målmedvetet och vi måste jobba med massor av tålamod. Det finns inga genvägar och snabba resultat.

Tack för ditt trogna stöd!

Från oss alla i Barnens RäddningsArk vill vi önska er en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!